

КОМУНІСТИ В ПЕРШІЙ ШЕРЕНЗІ!

На партійних зборах ОДУ

21 січня відбулися перші в історії нашого ювілейного року партійні збори. Насамперед секретар партійного комітету тов. О. В. Сурілов інформував присутніх про діяльність парткому за період, що минув від останніх зборів. Вирішене питання про вивчення і пропаганду Тез ЦК КПРС до сторіччя з дня народження Володимира Ілліча Леніна. Створена школа молодих комуністів, розв'язано ряд інших злободенних питань.

Учасники зборів прийняли до відомої інформації парткому.

Далі збори заслухали доповідь секретаря парткому тов. О. В. Сурілова про піднесення авангардної ролі комуністів та ленінський стиль партійної роботи.

— Статут нашої партії, — сказав доповідач, — накладає на кожного комуніста велику відповідальність. В. І. Ленін писав у статті «Держава робітників і партійний тиждень»: «Ми не обцяємо й не даємо ніяких вигід від вступу до партії». Єдиний привілей комуніста — це бути першим у великих справах наших днів, іти в авангарді борців за комунізм, твердо й неухильно проводити в життя рішення партії, роз'яснювати масам її політику, сприяти розширенню зв'язків партії з народом.

Ми живемо в таку епоху історичного розвитку, яка характеризується різким загостренням ідеологічної боротьби. Вона відбиває основне протиріччя сучасності — протиріччя між капіталізмом і соціалізмом. Об'єктивна тенденція цього протиріччя полягає в тому, що соціалізм, як — історично найбільш прогресивний лад стає вирішальною, провідною силою світового розвитку.

Мета ідеологічної стратегії сучасного імперіалізму полягає у вирішенні основного протиріччя епохи на користь капіталізму. У цій боротьбі ідеологи імперіалізму не хтують ніякими засобами. Вони намагаються дискредитувати марксизм-ленінізм в очах трудящих, поглибити розходження між комуністичними й робітничими партіями, посіяти внутріпартійний розбрат, внести в організм наших партій бацилу розхитаності, безвідповідальності, інтриганства, індивідуалізму та кар'єризму, з тим, щоб послабити силу наших партій, розклати їх з середини, штовхнути комуністів на шлях дрібнобуржуазного переродження.

Ось чому на сьогодні набирає такого величезного значення тема відповідальності й авангардної ролі комуніста, тема, що пронизує рішення грудневого 1969 року Пленуму ЦК КПРС.

Зміцненню почуття партійної відповідальності комуніста сприяють здорові відносини у колективі, де він працює. Хотілося б, щоб комуніст нашої партійної організації був патріотом свого університету, вболівав за його честь, за успішність студентів, своєчасне виконання поставлених перед нами партією та Радянською владою завдань, щоб завжди і в усьому він був носієм товариської солідарності, ставив перед собою підвищені вимоги, непримиренно ставився до будь-яких порушень партійної етики та громадського обов'язку.

Боротьба за людину завсім не значить, що ми повинні терпіти в своєму середовищі злісних порушників партійної та трудової дисципліни, людей, що забувають про свою обов'язки перед суспільством,

партією, колективом, сім'єю. На жаль, у нас є такі товариші і якщо на них не вплине попередження з цієї трибуни, доведеться поставити питання перед ректоратом про звільнення їх з університету, як невідповідаючих вимогам, що ставляться до викладача вищого навчального закладу.

Грудневий Пленум ЦК КПРС орієнтує нас на бережне використання цінностей нашого соціалістичного суспільства. Добре відомо, що найбільшою цінністю у нас є людина. Ось чому я вважаю необхідним ще раз зупинитися на питанні про ставлення до людей. Пред'являючи жорсткі вимоги до порушників трудової дисципліни, ведучи непримиренну боротьбу проти будь-якої форми безвідповідальності, ми, комуністи, не повинні завдавати людям незаслуженої зневаги. Людина може відігравати більшу чи меншу роль в громадському, педагогічному чи науковому житті, користуватися більшим чи меншим авторитетом, але право на людську гідність вона має на рівній зі всіма основі.

Наш колектив повинен переборювати чималі труднощі: порівняльна обмеженість нашої матеріальної бази, складність штатної кон'юнктури, недостатня підготовка контингентів поповнення нашого студентства за рахунок сільської молоді та ін. Становище ускладнюється тим, що ми ще не виробили в собі уміння зосереджувати свої зусилля на переборенні головних перепон і часом ступаємо до відчинених дверей, неправильно тримаємо себе в колективі, що призводить до відомих вам напружених ситуацій.

Керівні працівники повинні піклуватися про поліпшення умов праці, навчання студентської молоді. Вони повинні поєднувати в повсякденній роботі свої права, владу, й відповідальність, бути не тільки вимогливими, але й справедливими, заохочувати хороших працівників. До речі, ми в доповідях та виступах згадуємо наших славетних попередників — Мечникова, Сеченова, Умова й Зелінського, та, на жаль, не згадуємо рядових науки, — тих, хто десятиріччями віддає свій скромний труд, а імена їх не вписуються золотими літерами в історію науки, хоч без їх зусиль наука не розвивалася б.

Ніколи, ні в одній партії минулого не було такої міцної дисципліни, як в нашій Комуністичній партії. Вона забезпечує, кажучи словами В. І. Леніна, «єдність дії, єдність практичного виступу». Партійна дисципліна цементує наші лави, перетворює партію на організований бойовий загін, сила якого в багато разів переважає його чисельність. Отже комуніст відповідає й за інших, а не лише за себе. Тимчасом у нас ще трапляються факти порушення дисципліни самими комуністами, зокрема — порушення партійної дисципліни. На парткомі цим товаришам було вказано. Інші також повинні зробити з цього для себе висновки.

Дисципліна — це, зокрема, дотримання на наших зборах регламенту. В. І. Ленін виступав з доповідями не довше 25—30 хвилин. Лише на з'їздах партії, конференціях, конгресах Комінтерну Ілліч дозволяв собі говорити близько години. В дебатах наш Ленін сам не говорив і іншим не дозволяв говорити більше п'яти хвилин, не

терпів пустої балаканини.

Наш обов'язок — притягти до партійної відповідальності викладачів і студентів, які халатно ставляться до вирішення основного завдання нашого колективу — підготовки кадрів, не подають прикладу в боротьбі за високу успішність.

Першим слово взяв декан геолого-географічного факультету доцент Г. О. Міщенко. Він присвятив свій виступ питанням партійного керівництва громадськими організаціями університету, а також академічною роботою: треба мати скоректовані учбові плани, які б виконувались. Причини нестабільності розкладу — у відсутності викладачів.

Секретар партійної організації історичного факультету тов. Урсу Д. П. розповів, що на факультеті створена школа молодих комуністів. Керує нею досвідчений викладач і старий комуніст доцент Б. М. Меламед. Студенти-комуністи складають екзамен на «відмінно». Ростають кваліфіковані викладацькі кадри. За останні роки захищено чотири докторські дисертації. На підході ще й п'ята. Однак частина викладачів забуває про свою відповідальність за підготовку кадрів, за глибокі і міцні знання студентів. Тов. Урсу Д. П. поставив питання про створення постійнодіючого семінару партгрупоргів, про регулярний обмін досвідом факультетських партійних організацій, про відновлення стаціонарної аспірантури на історичному та філологічному факультетах.

О. Ф. Лучко — студент другого курсу юридичного факультету: на зборах первинної партійної організації ми критикуємо порушників партійної дисципліни, проте до них слід зживати більш суворих заходів. У нас чимало претензій до господарчої частини: на юридичному факультеті немає буфету. Студентська їдальня — гірше нікуди. Слід вмістити в обов'язок заступнику проректора по побутовій частині — т. Усенку — присутність на засіданнях студради.

Доцент Д. І. Поліщук, завідувачий кафедрою загальної фізики, говорить про відповідальність керівника за діяльність людей на дорученій йому дільниці, про те, як важливо підтримувати ініціативу працівників. Комісія виявила

загазованість приміщень (кислоти зберігаються не за правилами). Промовець звертає також увагу учасників зборів на питання активізації студентів.

Учбовий процес — головне в роботі нашого колективу, — говорить в своєму виступі професор О. В. Богатський, проректор по учбовій роботі. — Ми стурбовані тим, що в університеті протягом ряду років має місце зниження успішності студентів. Виступаючий підкреслює, що треба підвищити вимогливість у вирішенні всіх питань учбової роботи. Від того, як буде складено зимову сесію цього року, в значній мірі залежатиме загальний рівень роботи в університеті.

Професор О. В. Богатський піддає критиці негативні факти, що мали місце в ході зимової сесії, наприклад, неявка студентів на важкі іспити на юридичному факультеті та факультеті романогерманської філології, і підкреслює потребу підвищення відповідальності завідуючих кафедрами за хід учбового процесу.

Завідувач кафедрою астрономії професор В. П. Цесевич звертає увагу присутніх на те, що слід подбати про переведення до вищої категорії таких наукових установ університету як інститут фізики, а ботанічний сад, обсерваторія взагалі не мають категорії наукового закладу. На механіко-математичному факультеті доцент Аслаєв створює з допомогою студентів аеродинамічну лабораторію. Геодезисти створили кінофільм. Все це — справжня наука, хороша ініціатива і всім потрібна підтримка.

Професор О. І. Юрженко — ректор університету присвячує свій виступ питанням, які вирішують успіх діяльності колективу: вимогливість, відповідальність, діловитість, ефективність. Без дисципліни далеко не підеш, а в нас поки що трапляються не лише студенти, а й викладачі недисципліновані. Наукові теми розробляються в нашому колективі інколи довгі роки, і врешті не знаходять шляху в народне господарство. Причини як зовнішні, так і внутрішні. Основні етапи наукової роботи: дослідження, закінчення його, публікація. Щодо відновлення видавництва. Ми ставимо про це питання перед вищими організаціями. Але ж на наших складах ле-

жить на 18 тисяч карбованців не-реалізованої друкованої продукції.

Розширено в університеті коло спеціалізації — нові спеціальності: гідрогеологія та інженерна геологія на геологічному відділенні, через рік на їх основі буде створено новий факультет. В наступному навчальному році в університеті буде відкрито підготовчий відділ. З 600 випускників минулого року не поїхали на місце призначення 25. Причина цього перш за все криється в тому, що при розподілі ми не досить реально поставились до випускника. Мають місце недоробки й у вихованні студентів.

— Кожен з нас повинен себе регулярно запитувати, — почав свій виступ І. Г. Леонов, доцент кафедри історії КПРС, член партії з 1918 року, — як я, учень В. І. Леніна, виконую його заповіді. І сьогодні актуальна розмова про додержання слова, про негідність, чванство, про боротьбу проти використання у власних цілях службового положення, про угідництво і підлабузництво.

— Університет посідає далеко не останнє місце серед вузів країни, вказав перший секретар райкому партії Крук І. Є., — про це свідчать нагороди, якими він відзначений на ВДНГ. Однак, на зборах нам треба акцентувати увагу на недоліках. Зокрема, на упущеннях у вихованні студентів, про що свідчать погані підсумки минулих сесій. Лекції чи практичні і семінарські заняття повинні проводитись при максимальному інтересі до них з боку студентів.

Кафедри астрономії, наукового комунізму та ряд інших користуються авторитетом і повагою, вони заслужили їх своїми успіхами. Буває, коли завершені роботи не знаходять відбиття в друкованих органах і застосування в народному господарстві. З такими явищами треба боротись. І кафедри в цій справі повинні проявити максимум принципності. Партійним бюро основну увагу слід приділяти курсам та академгрупам і, безперечно, — головну увагу — учбовій роботі, боротьбі за успішність. Не можу не зауважити, що деякі керівники факультетів ховаються за партбюро, не використовуючи прямих своїх адміністративних прав для викоринення недоліків.

З ПОСТАНОВИ ЗБОРІВ

Заслухавши та обговоривши доповідь секретаря партійного комітету тов. О. В. Сурілова, партійні збори відзначають, що питання, поставлене на зборах, надзвичайно актуальне і витікає з рішень грудневого Пленуму ЦК КПРС 1969 року. Робота партійної організації і всього колективу спрямована на гідну зустріч славного ювілею — 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. У плані підготовки до ювілею університет проводив ленінські дні науки на ВДНГ СРСР. Результати роботи колективу були високо оцінені керівниками виставки.

Відзначаючи поруч з тим ряд недоліків в роботі колективу (в останні роки помітно зниження успішності, деякі комуністи не досить відповідально ставляться до випуску стінних газет і до оформлення наочної агітації, спостерігаються серйозні недоліки в галузі

забезпечення побуту студентів, роботи їдальні тощо) партійні збори ухвалюють:

Зобов'язати партійний комітет університету вжити всіх заходів до подальшої активізації комуністів на успішне вирішення завдань, поставлених партією та урядом перед вищою школою, поклавши в основу діяльності партійної організації Тези ЦК КПРС до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна та рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС.

Зосередити увагу на посиленні ідеологічної та виховної роботи серед молоді і вирішенні питань успішності студентів, на подальшому розвитку науково-дослідної роботи; вжити необхідних заходів до посилення боротьби проти безвідповідального ставлення окремих комуністів до дорученої їм почесної справи виховання та навчання спеціалістів, проти несум-

лінного ставлення до партійних доручень, фактів моральної нестійкості; подавати повсякденну допомогу багатотиражній, а також стінним газетам, встановивши повсякденний дійовий контроль за їх діяльністю, вести роботу партійної організації на основі широкої гласності.

Вжити всіх заходів для своєчасного виконання колективом зобов'язань до ленінського ювілею, розгорнути підготовку роботи до 25-річчя перемоги радянського народу над гітлерівською Німеччиною; посилити керівництво роботою профспілкової та комсомольської організації, підносячи їх роль в боротьбі за підвищення академічної успішності.

Зустріти великий ленінський ювілей високими показниками в учбовій, науково-дослідній та виховній роботі.

ДО ЗАЛІКУ ГОТОВІ

Тривають іспити на третьому курсі фізичного факультету. Незважаючи на те, що перші іспити пройшли не так уже й вдало (про що наша газета повідомляла в попередньому номері), студенти не розгубились. Іспит з історичного матеріалізму групи теоретичної фізики і астрономів склали успішно. Тільки одна задовільна оцінка, а всі інші — «добре», а всі останні — «відмінно».

Успіх цей не випадковий. Його слід було чекати. Адже студенти сумлінно готувались протягом семестру. Багато з них написало реферати з ленінських тем.

Сьогодні ми можемо сказати: комсомольці цих груп готові до складання Ленінського заліку.

**КОМСОМОЛЬСЬКЕ БЮРО
ІІІ КУРСУ ФІЗИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ.**

3 1861 р. до середини 1876 р. в східноукраїнському письменстві був поширений тільки фонетичний правопис журналу «Основа». За Емським указом 1876 р. все, що друкувалось українською мовою в Східній Україні, друкувалось тільки за російським правописом, який, звичайно, не був припасований до фонетико-морфологічної системи української мови. Проти цього насильницьки нав'язаного правопису рішуче і беззаставно протестувала не тільки українська, а й передова російська громадськість. Це дуже жерувало царський уряд і здило С. Щоголева, як оборонця Емського указу.

У західноукраїнському письменстві в II половині XIX ст. аж до 1893 р. вживалося дві правописні системи — фонетичний правопис журналу «Основа» (у виданнях народівців) і ети-

Закінчення. Поч. в № 3.

Василь СИМОНЕНКО.

Від серця поклонюся

Де я не буду, що робить не стану,
Куди на цьому світі не заб'юсь,
Одній людині, одному титану
Завжди і скрізь від серця поклонюся.
Куди б мене дороги не манили
І хто б мене звернути не хотів,
У мене хватить розуму і сили
Іти по тій, що Ленін заповів.

НАЗУСТРІЧ ЮВІЛЕЮ

Відповідальний період переживає наш вуз. Підбиваються підсумки зобов'язань, взятих до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Всі факультети, кафедри, установи і кожен член нашого багатотисячного колективу узагальнюють зроблені і кінчають розпочаті справи.

Сьогодні мова йтиме тільки про три кафедри різних факультетів. Зобов'язання, які вони взяли, майже всі виконані.

Кафедра загальної фізики (завідуючий доцент Д. І. Поліщук) підготувала і надрукувала посібник з фізичного практикуму для нефізичних факультетів. Подана до захисту кандидатська дисертація старшим викладачем Л. С. Руєт. Чимало лекцій по лінії товариства «Знання» прочитали члени кафедри. Всі інші зобов'язання, що стосуються виховної роботи зі студентами та навчання, також виконуються.

Аналогічні зобов'язання були взяті на інших кафедрах.

Завідуючий кафедрою криміналістики, кримінального права і процесу професор В. П. Колмаков повідомив, що зобов'язання кафедри вже майже всі виконані. Захистив кандидатську дисертацію І. О. Крючатова, подав до за-

хисту — І. В. Постика. Дві доповіді прочитані на Республіканській конференції криміналістів і надруковані в збірнику «Криміналістика і судебная експертиза». Члени кафедри прочитали чимало доповідей для трудящих і юристів-практиків.

Професор А. І. Воробйов, завідуючий кафедрою генетики і дарвінізму, з задоволенням повідомив, що кафедра зустрічає ювілей вожда з виконанням і перевиконанням взятих зобов'язань. Випущено методичний посібник для вступників у вузи (автори професор А. І. Воробйов і доцент П. І. Дмитрашко), яким вже користуються абітурієнти.

Захищено кандидатську дисертацію Дінь Тхе Хау, подано до захисту — Г. І. Беловою і К. Є. Парталогою.

Успішно читались лекції для трудящих району і міста. Тут кафедра значно перевиконала взяті зобов'язання. Проти 50 за планом прочитано — 95.

Члени цих трьох кафедр активно готуються до ювілейної сесії, що відбудеться в нашому вузі в зв'язку з 100-річчям з дня народження В. І. Леніна. Доповіді вже підготовлено.

Успіхи радують

Сесія 1970 року. На ній підбиваються підсумки роботи студентів факультету в ювілейному році. Першокурсники гідно її зустріли. Добрі знання показали на іспитах Т. Бурлачук, Юрченко, Мойсенз, Сокольський та багато інших. Відчувається, що юнаки і дівчата довго і наполегливо готувались до сесії. Буде їм про що рапортува-

ти при підведенні підсумків четвертого етапу Всесоюзного Ленінського заліку.

Особливо мене радують успіхи наших друзів, в'єтнамських студентів. На іспитах вони показали високі знання.

С. БУСЛАЄВ,

студент першого курсу механіко-математичного факультету.

В. І. Ленін про українську мову

мологічний правопис (у виданнях москвофілів). Після тривалих і гострих суперечок перемогли оборонці фонетичного правопису Є. Желєхівського. З 1893 р. цей правопис і став офіційно вживатись у західноукраїнському письменстві. Це був безумовно крок уперед на шляху до вироблення єдиних правописних норм української мови, бо він був усе ж ближчим до забороненого царством правопису «Основи», ніж етимологічний правопис москвофілів. А це дуже не подобалося С. Щоголеву. Ось чому він, як відзначив В. І. Ленін, так люто нападав саме на фонетичний правопис української мови взагалі, і зокрема на правопис Є. Желєхівського.

У перші роки XX ст., напередодні революції 1905—1907 рр., боротьба за ліквідацію заборон і переслідувань української мови, за вільний її розвиток особливо посилилася і набула великого розмаху. Багато культурно-освітніх організацій, міських дум, у тому числі й Одеська міська дума (1903 р.), порушують перед урядом питання про зняття заборон з української мови, про дозвіл викладати в школах українською мовою. В кінці 1904 р. під тиском громадськості Комітет міністрів царського уряду змушений був звернутися до Імператорської Академії наук з проханням висловити свої думки, пропозиції щодо зняття заборон з українського друкованого слова. Президент Академії наук доручив підготувати відповідь Комітетові міністрів спеціальній комісії, в склад якої ввійшли відомі російські академіки — мовознавці Ф. Корш, О. Шахматов та Ф. Фортунатов. Ці вчені протягом приблизно двох тижнів напи-

сали відповідь, відому під назвою «Записки об отмене стесненіи малорусского печатного слова». 18 лютого 1905 р. «Записка...» була обговорена й схвалена на загальних зборах Академії наук. С. Щоголев у своїй книжці докладно аналізує цю «Записку...», не погоджується з основними її положеннями і навіть висловлює своє гнівне обурення. В. І. Ленін, читаючи ці сторінки книжки С. Щоголева, занотував для себе: «Записка Академії наук за український язык, его свободу и за фонетику. Щоголев беснуется» (стор. 17). І цьому чорносотенцеві дійсно було чого біснуватися, лютувати й скаженити. Адже в «Записці...», по-перше, українська мова визнавалась за окрему слов'янську мову, що має право бути літературною. А С. Щоголев на 588 сторінках своєї книжки намагався довести й обґрунтувати твердження Валуєва, що «ніякої української мови не було, нема й не може бути». Отож, як тут не лютувати! По-друге, в «Записці...» досить об'єктивно й докладно була викладена історія української літературної мови, шляхи її нормалізації і, зокрема, досить повно і прихильно була подана історія організації українського правопису на засадах фонетичного принципу. А С. Щоголев якраз особливо різко виступив саме проти фонетичного правопису української мови. Отож, як можна було йому лишатись спокійним, байдужим і не лютувати!

Та найбільшою несподіванкою для С. Щоголева, найбільшою його поразкою була ухвала Академії наук, прийнята на загальних зборах саме на підставі «Записки...» і надіслана Комітетові міністрів. Ось ця ухвала: «Им-

ператорская Академия наук полагает, что необходимо ныне же отменить Высочайшее повеление 18/30 мая 1876 года и 8 октября 1881 года, а также удостоившиеся Высочайшего одобрения распоряжения министра внутренних дел 1863 года, послужившее для тех же повелений основанием.

Вместе с тем все вышесказанное привело Академию наук к убеждению, что малорусское население должно иметь такое же право, как и великорусское, говорить публично и печатать на родном своем языке».

Таким чином, «Записка...» і прийнята на її основі ухвала Академії наук були по суті смертним вироком великодержавницькій націоналістичній політиці та її оборонцям. Отож, як же було С. Щоголеву не біснуватися!

Теоретикам Російської соціал-демократичної робітничої партії «Записка об отмене стесненіи малорусского печатного слова» безумовно була відома. А. В. Луначарський, ознайомившись з нею, в 1912 р. назвав її чудовою. Знав і безумовно позитивно оцінював її і В. І. Ленін. Саме тому він і звернув увагу на те, як на неї скажено реагував С. Щоголев.

* * *

З величезної спадщини В. І. Леніна, присвяченої боротьбі українського народу за своє соціальне й національне визволення, ми подали й прокоментували тільки малесеньку її частку. Але і ця малесенька частка ленінської спадщини характеризує його як найщирішого друга українського народу, як борця за вільний розвиток його культури, літератури й мови.

Доцент А. МОСКАЛЕНКО.

ВОЖДЬ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ

За фундами наукової бібліотеки ОДУ

Революційна діяльність, теоретичні твори, ленінська спадщина, геній стратега, організатора і теоретика, все що описано в багатій ленінській творчості, створює образ В. І. Леніна — вожда Великого Жовтня.

Третомне видання «Вибраних творів» інститут марксизму-ленінізму при ЦК КПРС випустив на допомогу тим, хто вивчає історію Комуністичної партії Радянського Союзу.

До другого тому творів входять праці, написані вождем у березні 1917 р. — листопаді 1918 р. В. І. Ленін розробляє стратегію і тактику Комуністичної партії в боротьбі за перетворення буржуазно-демократичної революції в соціалістичну, за перемогу Великої Жовтневої соціалістичної революції, за встановлення і зміцнення диктатури пролетаріату в перший період Радянської влади. У творі, що ввійшли до цього тому, висвітлюється найважливіше питання боротьби партії за вихід Росії з імперіалістичної війни, створення нової, Радянської держави і будівництва соціалістичного суспільства.

Всі твори друкуються за текстом Повного зібрання творів В. І. Леніна.

Другий том п'ятитомного видання «Воспоминания о Владимире

Ильиче» містить в собі мемуари, які висвітлюють період з 1891 р. до перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Найближчі соратники Володимира Ілліча, найстаріші діти партії, що працювали протягом багатьох років під його керівництвом, а також робітники, які зустрічалися з В. І. Леніним, або слухали його виступи на зборах та мітингах, розповідають в своїх спогадах про його роль в становленні і розвитку марксистського руху в Росії, про діяльність В. І. Леніна в Самарі та Петербурзі, про його боротьбу за революційний марксизм, за злиття наукового комунізму з робітничим рухом і створення марксистської партії в Росії. Соратники В. І. Леніна показують його як натхненника, організатора, вожда робітничого класу і широких мас трудящих в революції 1905—1907 рр., в роки поразки революції, під час світової та імперіалістичної війни 1914—1918 років, буржуазно-демократичної революції в Росії.

Мемуари учасників Жовтневого збройного повстання: А. С. Бубнова, Г. К. Орджонікідзе, Й. В. Сталіна, О. Д. Стасової, М. І. Подвойського, А. В. Луначарського, О. В. Шотмана, Е. А. Рахья містять яскравий матеріал, який характеризує В. І. Леніна як гені-

ального стратега революції, безстрашного вожда партії і народу, який очолював самовіддану боротьбу робітників-червоногвардійців, солдатів, матросів за повалення царизму в Росії, за створення першої в світі соціалістичної держави робітників і селян.

Перед нами постає образ Володимира Ілліча, як людини високої принципиальності, незвичайної працьовитості, скромної, простої, чуйної.

Всі спогади в томі розміщені в хронологічному порядку, наприкінці даються короткі біографічні довідки про авторів спогадів, показчик імен і хронологічний показчик спогадів.

Майже п'ятнадцять років Володимира Ілліча пробув у еміграції.

У закордонній діяльності В. І. Леніна важливе місце посідає керівництво організаціями нашої партії, що діяли за межами країни. Вони підтримували тісний зв'язок з місцевими партійними організаціями в Росії, подавали їм велику допомогу коштами, літературою, брали найактивнішу участь у боротьбі проти опортуністичних течій в робітничому русі. За кордоном діяли партійні школи, в яких готувались кадри для роботи в Росії.

О. НОТКІНА.

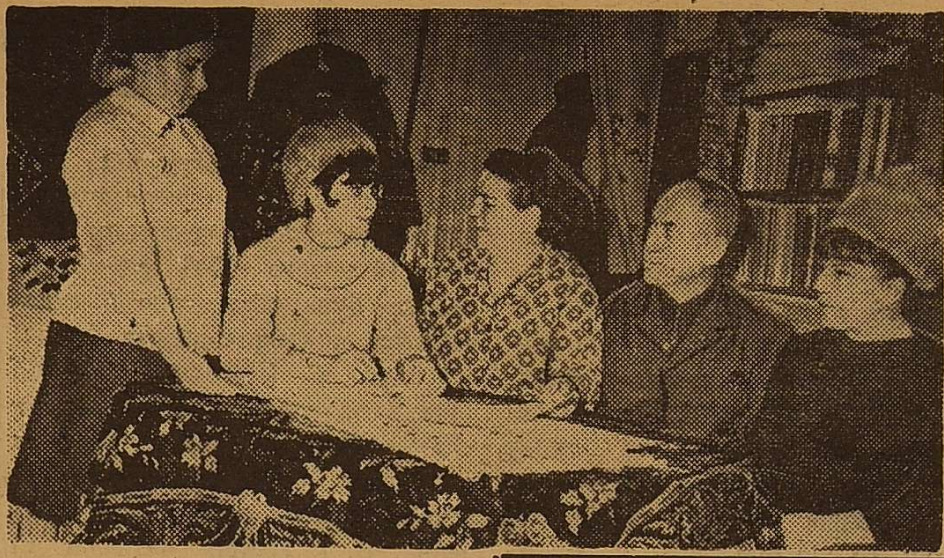
Закінчився перепис населення. Наша газета вже повідомляла, що до цієї справи залучено чимало й наших студентів.

Добре відзиваються про студенток хімічного факультету Л. Генсцьку та Т. Лупасакі мешканці будинків, де дівчата проводили перепис.

Є. Мотузенко, студент філологічного факультету, одним із перших закінчив перепис своєї дільниці, не пропустивши жодного мешканця. Акуратно, чітко оформив документацію і своєчасно здав інструктору-контролеру.

Добре виконала обов'язки обліковця і Г. Каширина, студентка філологічного факультету.

НА ФОТО (зліва направо): інструктор Центрального району четвертої переписної дільниці Є. Островська та обліковець Г. Каширина проводять перепис в сім'ї Є. Х. Фотеско, що мешкає по вулиці Пастера, 22.

Вітаємо!

Минає 50 років від дня народження і 25 років педагогічної і громадської діяльності методиста і викладача факультету романо-германської філології Августи Олексіївни Безгребельної.

Закінчивши Одеський університет (англійське відділення) в грізний рік — 1941, Августа Олексіївна розпочинає педагогічну діяльність у звільненому місті в морехідному училищі, а потім працює в Педагогічному інституті іноземних мов.

І ось вже 25 років викладає А. О. Безгребельна методика викладання англійської мови, керує педагогічною практикою студентів на факультеті романо-германської філології. Вона тісно зв'язана зі школами Одеси, Ізмаїла, Білгород-Дністровського, в яких прочитала близько 400 доповідей. Виступала вона й на Республіканських конференціях в Києві, Бельцах, Львові, на Всесоюзних педагогічних читаннях в Москві. Доповідала Августа Олексіївна про методику гри під час учбових і позакласних занять по вивченню іноземної мови. Педагогом створено і видано декілька ігор, з допомогою яких тепер у всьому Радянському Союзі діти в дитячих садках і в перших класах з великим інтересом вивчають англійську та інші іноземні мови.

Перу А. О. Безгребельної належить понад 25 друкованих робіт, в тому числі брошури, статті в журналах «Иностранные языки в школах», «Вестник высшей школы» та ін.

Августа Олексіївна виховала багато педагогів, які тепер успішно працюють в школах країни.

Вітаємо Августу Олексіївну та побажаємо їй великих творчих успіхів, міцного здоров'я і особистого щастя.

Доцент А. І. КОРНЄЄВА.

Степан ОЛІЙНИК

„СИМПОЗИУМ“

Знадто вже мудре

Слівце чуже

Часто вживаєм для «пози» ми.

В науці, мистецтві

Тепер — лише

Тільки і чуеш: «симпозиум!..»

Хіба не яснші

Близькі слова:

«Збори», «нарада», «засідання»?..

Вже дехто для сміху у нас, бува,

«Моду» почуту наслідує.

У липні я лугом

Зеленим брів.

Чую, з копиці під лозами

Кличе-гука

Бригадир косарів:

— Гайда-но всі на симпозиум!..

— А що це він каже? —

Бровища звів

Дядько, почувши ту витівку.

Напарник

По-простому відповів:

Схоже, що кличе на випивку!

Раніше кербуд наш

Л-е-т-у-ч-к-и вів

З криком: «А сніг не визозимо!»

Тепер він

Скликляє вже двірників —

На «санітарний симпозиум!»

— Ти де був так пізно?

В буфеті, га? —

Жінка, зустрівши, наїжитья.

Скажи, «йшла нарада» —

Не помага,

«Симпозиум» — вмиль

розніжитья!

Усе надають тобі:

Кращий зал,

Кошти солідними дозами,

Якщо ти

Балачку якусь назвав

Модним слівцем «симпозиум».

Який позичальник

Завіз до нас,

Нащо ту моду тиче нам?

Невже для засідань

Нам мало назв,

Що ми ще взяли й позичену!

Пора навести тут

Потрібний лад,

Все щоб робилося з розумом,

Бо скоро й малята

Уже в дитсадок

Будуть ходити на «симпозиум!»!

УВАГА—КОНКУРС!

На честь 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна оголошується конкурс на кращі

оповідання,
нарис,
кореспонденцію,
вірш,
фотографію,
малюнок,

присвячені життю й діяльності В. І. Леніна, здійсненню його заповітів, вивченню його теоретичної спадщини.

Приймаються матеріали про життя групи, курсу, всього нашого колективу, трудовий семестр, колгосп, радгосп, рідне село, місто, в якому ми живемо. Звичайно, лейтмотивом всіх робіт, що надсилаються на конкурс, має бути — ІМ'Я

ЛЕНІНА, ІДЕЇ ЛЕНІНА ЖИВУТЬ У НАШИХ ДІЛАХ!

У конкурсі можуть взяти участь всі студенти, викладачі, співробітники університету.

Встановлено такі премії:
дві перших — по 35 карбованців,
чотири других — по 25 карбованців,
дві третіх — путівки до спортивно-оздоровчого табору університету.

Кращі матеріали будуть надруковані в університетській багатотиражній газеті. Підсумки конкурсу підбиватимуться 15 квітня 1970 року.

Матеріали на конкурс приносять до редакції газети «За наукові кадри», вул. Петра Великого, 2, кімната № 31.

Отже, чекаємо на ваші твори, товариші студкори, поети і прозаїки, художники і фотографи-аматори!

КУРЙОЗНІ ІСТОРІЇ

Дотепна вигадка

Якось великий французький сатирик Франсуа Рабле потрапив у фінансову скруту, і йому не було чим заплатити за проїзд від Ліона до Парижа. Однак Рабле був не з тих, що впадають у розпач. Він насипав у три паперових пакетики цукрового піску і написав на них: «Отрута для короля», «Отрута для королеви», «Отрута для дофіна» — і розклав їх на видному місці. Служниця готелю, прибираючи в кімнаті, прочитала написи — і побігла до господаря... Рабле поїхав до Парижу в кареті й навіть з охороною... Ставши перед прокурором, він признався у своїй витівці і для переконливості, проковтнув «отруту».

І таке трапляється

Отримавши звістку про присудження новелі «Старий і море» Нобелівської премії, Хемінгуей розреготався і сказав друзям: «Багато років я працював над романом «За рікою в тіні дерев», але він був одноостанно засуджений критикою. Тоді я прийняв рішення: не писати жодного рядка до кінця життя. На жаль, кількома роками пізніше, коли в мене не було ні цента, я вирішив швидко написати оповідання, щоб розрахуватися з кредиторами. Так з'явився «Старий і море». Відтоді я питаю себе: «Чи не є безгрозшів'я для письменника кращим джерелом натхнення?».

Зима.

Фотоєтюд В. СИНЕЛЬНИКОВА.

ПІД ЧАС КАНІКУЛ

На період зимових канікул кафедра фізвиховання і спортивний клуб організують цілий ряд цікавих спортивних заходів.

Група туристів (30 осіб) відправиться в лижний похід в Підмоков'я по ленінських місцях. Друга група — в похід по Карелії. Очолоє секцію туризму викладач І. Смолянін.

До Тбілісі виїде група гімнастів (17 осіб). Очолоє її викладач А. Шустер.

До Ленінграда має виїхати група спортсменів з художньої гімнастики, яку очолоє викладач Б. Калинин.

В Москві виступатимуть наші волейболістки і легкоатлети, яких очолоє викладачі З. Барська та М. Бугайцов.

В складі наших команд майстер спорту Л. Юдинцева, кандидати в майстри спорту К. Журавський і В. Шашкович (філологічний факультет), майстер спорту О. Махія (біологічний факультет) та інші.

А. ЛУПОЛОВЕР.

Квітне алое...

Фотоєтюд О. ЗАЙЦЕВА.